

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 383: Làm Sao Có Thể Phá Trừ?

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 032)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Vân hà năng phá】 *(Làm sao có thể phá trừ?)*

Chữ “**Phá**” (phá trừ) cùng với chữ “**Chuyển**” (chuyển đổi) mang cùng một ý nghĩa, chư vị cần phải ghi nhớ kỹ điều này. Chúng ta nói “Chuyển” thì mọi người dễ hiểu, còn nói “Phá” hay “Đoạn” (đoạn trừ) thì khó hiểu hơn. Nói “Chuyển” là dễ hiểu nhất.

Chuyển bằng cách nào? Chỉ là “**Khai giải**” (mở mang sự hiểu biết) mà thôi. Nhất định phải thấu suốt được sự thật chân tướng, thì liền chuyển được, ý niệm ngay đó liền chuyển đổi.

Tại sao hàng phàm phu chuyển không được? Đoạn không xong? Là do họ chẳng thấu hiểu được sự thật chân tướng, nên họ chuyển không được.

Người thế gian đối với ngũ dục lục trần mà sanh lòng tham luyến, tình chấp sâu nặng buông không được. Vì sao họ không chịu buông xả? Vì họ ngỡ những thứ đó là thật, họ tưởng rằng mình thật sự đạt được. Họ cho rằng cái thân này là thật, cái “ta” này thật sự có thể sở hữu, đem thân tâm và tất cả vạn vật đều cho là chân thật.

Nếu quả nhiên [vạn pháp] là chân thật, thì khi quý vị khởi tâm tham lam ở trong đó, Đức Phật Thích Ca Mâu Ni sẽ gật đầu: “*Đúng! Ông nói rất đúng, cái đó thật sự có, ông thật sự đạt được*”.

Nhưng nếu sự thật chân tướng hoàn toàn là một trường “Không” (trống rỗng), mà quý vị ở trong đó lại khởi lên cái tâm này, muốn tham lam chiếm hữu, thì Phật nhìn thấy sẽ lắc đầu. Bởi lẽ quý vị căn bản nào có đạt được gì đâu, hoàn toàn chỉ là vọng tưởng mà thôi.

Cho nên, Kinh này giảng **“Tam tâm bất khả đắc”** (Ba tâm chẳng thể được), dụng ý vô cùng sâu sắc. “Tam tâm bất khả đắc”, chính là nói cái tâm có thể đắc (năng đắc) là không. Lại nói **“Nhất thiết pháp thị duyên sanh”** (Tất cả pháp là do duyên sanh), ý nói đã là duyên sanh thì vạn pháp là giả, là bất khả đắc (không thể có được).

Do đó có thể biết, **“Năng đắc”** (người đắc/chủ thể) và **“Sở đắc”** (vật đắc/đối tượng) thấy đều là giả, chẳng có gì là thật cả. Nếu quý vị thấu tỏ, tường tận sự việc này, thì thử hỏi quý vị có nên buông xả hay không? Đương nhiên là phải buông xả, chẳng còn khởi vọng tưởng nữa.

Nếu còn một chút xíu tham chấp nào chưa buông được, tức là chưa thấu rõ chân tướng. Buông xả không khó, nhìn cho thấu suốt mới là khó. *“Phóng hạ đồ đao, lập địa thành Phật”* (Buông đao đồ tể, lập tức thành Phật), việc đó thật sự không khó.

Nhưng để thấu triệt sự thật chân tướng, thật là khó! Đức Phật Thích Ca Mâu Ni suốt 49 năm giảng kinh thuyết pháp cho chúng ta, chính là để giảng rõ cái sự thật chân tướng này, giúp chúng ta thấu hiểu, giúp chúng ta tường tận, thì chúng ta tự nhiên sẽ buông xả. Ngay khi buông xả, thì chính là Bồ Tát, chính là Phật vậy.